



ת"פ 37187/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 37187-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
פלוני	הנאשם

גזר דין

לאחר שהצדדים הגיעו להסדר טיעון, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/3) בביצוע עבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ("חוק העונשין"), תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר בניגוד לסעיף 382(א) + סעיף 380 לחוק העונשין, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, וחבלה במזיד ברכב בניגוד לסעיף 413 ה לחוק העונשין.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, מפאת גילו.

לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן:

הנאשם הינו בנו של מאיר חכמון (להלן: "מאיר") וא.ח. הינה אחותו של הנאשם (להלן: "א.ח.").

ביום 23.4.22 בשעה 23:00 לערך הגיעו א.ב., א.ל. ול.כ. (להלן: "א.ב.", "א.ל." ו-"ל.כ." בהתאמה, וביחד: "המתלוננים") ברכבו של א.ב. להיפגש עם א.ח. וידידות נוספות בגן נחום בטירת הכרמל (להלן: "הגן").

לאחר שנפגשו, נסע א.ב. עם א.ח. ברכב לחנות נוחות על מנת לקנות סיגריות בתחנת דלק הסמוכה לגן.

באותן נסיבות, הגיע הנאשם לתחנת הדלק עם חברו ופגש בא.ב. וא.ח. הנאשם ניגש לרכב ושאל את א.ב. לפשר מעשיו עם א.ח.. בשלב זה, צעק הנאשם על א.ח. לרדת מהרכב ואיים על א.ב. באומרו "אתה תחכה פה, אתה הסתבכת, אני אדקור אותך". בהמשך, ניגש הנאשם לרכבו ושב לרכב של א.ב. כשהוא אוחז בסכין (להלן: "הסכין").

הנאשם התקשר למאיר והזעיק אותו לתחנת הדלק באומרו, בין היתר, "תראה עם מי הבת שלך מסתובבת" ואילו א.ב. התקשר לחבריו א.ל. ול.כ.. משהגיע ל.כ. לתחנת הדלק דרש ממנו הנאשם לעלות לרכב.

באותן נסיבות, ישב הנאשם מקדימה, לצדו של א.ב., והורה לו לנסוע לגן לחפש אחר א.ל.

עמוד 1



משהבחין הנאשם בניידת משטרה שעמדה סמוך לגן, הורה לא.ב. לעצור ולחזור אחורה לתחנת הדלק. הנאשם התקשר לאביו מאיר אשר המתין להם בתחנת הדלק והנאשם חזר לתחנת הדלק עם א.ב. ולכ..

בהגיעם לתחנת הדלק, ומיד כשהבחין בא.ב. תפס אותו מאיר בחולצתו ואיים עליו באומרו: "אתה לא יודע מי אני, אתה יצאת עם הבת שלי, אתה יודע בת כמה היא?".

בנסיבות אלה, הטיח בו מאיר כי יחזור הביתה במונית היום ודרש ממנו שיביא לו את מפתחות הרכב. משסירב א.ב., הכה אותו מאיר במכת אגרוף בפניו ואיים על א.ב. באומרו: "אני אדם משוגע, יש לי פה כלי באוטו, אם אני רוצה אתה לא חי".

בתוך כך, ניסה ל.כ. לעזור לא.ב. ולחצוץ בין מאיר לא.ב. ובתגובה איים עליו הנאשם באמצעות הסכין באופן שרדף אחריו עם הסכין.

בהמשך, דקר הנאשם את גלגל הרכב באמצעות הסכין וגרם לתקר בגלגל.

מעשי הנאשם ומאיר נפסקו רק משהגיעה משטרה למקום.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ומאיר, נגרמה לא.ב. חבלה בדמות המטומה ונפיחות במצחו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 5.3.23 הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות, ללא הרמת משאות כבדים. על כן הומלץ להציבו בחוות השאנטי עתלית, ברח' השקד 15 עתלית למשך 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מיום 26.3.23.

תסקיר שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן נערך ביום 7.2.23.

בתסקיר צוין כי הנאשם כבן 19, רווק, שוהה מזה 9 חודשים במעצר בית מלא בבית הוריו בטירת הכרמל. הנאשם ללא עבר פלילי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מיטיבה, אולם הוריו התקשו לתת מענה מספק לצרכיו הייחודיים, לרבות הצבת גבולות ברורים ועקביים, ובנוסף הנאשם נחשף לדפוסיו השוליים של אביו. כמו כן, הנאשם אובחן בגיל צעיר כסובל מהפרעות קשב וריכוז אשר השפיעו על תפקודו בתחומים שונים.

בתסקיר צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על התנהלותו בעת ביצוע העבירות ולגלות אפטיה למתלוננים, ונטה להשליך את האחריות לאירוע על המתלוננים. עם זאת, הנאשם ביטא צער וחרטה על מעורבותו באירוע, ומסר כי הוא מתנגד לאלימות כדרך לפתרון קונפליקטים.



הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים אך מבדיקת שתן שערך, התגלו נוכחות שרידי סם מסוג קנאביס, כאשר בדיקת שתן שנייה הייתה גבולית ובדיקה שלישית הצביעה על העדר שרידי סם. הנאשם לא נתן הסבר מספק להימצאות שרידי סם בבדיקת השתן הראשונה.

הגם שהנאשם נקט בגישה מצמצמת בכל הנוגע לחומרת מעשיו, הוא ביטא מודעות ראשונית לבעייתיות בהתנהלותו שהובילה למעורבותו עם החוק. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדים לצעירים עוברי חוק, שמטרתה לבחון לעומק את התנהלותו. עוד הביע הנאשם את רצונו להתגייס לשירות צבאי לאחר סיום ההליך המשפטי, על אף שקיבל פטור על רקע מעורבותו בפלילים.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, וכי הוא מגלה הבנה להשלכות התנהלותו הבעייתית והמכשילה, ומודע למחירים בהם נושא בגין התנהגותו ובחירותיו.

שירות המבחן סבר כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה, וכי השתלבותו של הנאשם במערך טיפולי במסגרת שירות המבחן, עשויה לסייע להפחתת הסיכון להישנות התנהגות אלימה.

שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכו ישולב בטיפול שמטרתו רכישת כלים לוויסות דחפים והתנהגות אלימה, זיהוי מצבי סיכון והתמודדות יעילה במצבי דחק. עוד הומלץ, כי שירות המבחן יעקוב במסגרת צו המבחן אחר דפוסי צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים באמצעות בדיקות שתן מעקביות.

עוד המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות כענישה שיש בה מסר ברור ומציב גבול.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי לקיחת אחריות חלקית, הבהיר הנאשם בדיון מיום 9.2.23 כי הוא מודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תמונת חבלות שנגרמו למתלונן אסף (טע/1) וגזר דין שניתן בעניין אביו של הנאשם (טע/3).

טענות הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/2), כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם פגיעה בשלמות הגוף, ובזכות הבסיסית לחיים. עוד נטען, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של הגנה על שלווה הנפש של האדם ועל אוטונומיות הפרט לקבל את החלטותיו מבלי שיופנה נגדו מלל מאיים שיש בו כדי להפחידו ולהקניטו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה כי הנאשם תקף את המתלוננים, חלקם קטינים, ללא כל היכרות מוקדמת עמם מבלי שהייתה התגרות מצדם, כל זאת תוך שימוש בסכין. עוד נטען, כי הנזק שיכול היה להיגרם למתלונן הוא חמור יותר, ועל כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. עוד נטען, כי מעשי הנאשם חמורים יותר מאלו של אביו, מאחר והנאשם הוא זה שגרם לאירוע והחל בתקיפה, ובהמשך הוביל להסלמתו, והוא גם זה שהזעיק את אביו למקום דבר שהוביל לכך שהאירוע התפתח והפך לחמור יותר. עוד נטען, כי לנאשם, לעומת אביו, מיוחסות שתי עבירות נוספות חמורות של החזקת סכין ועבירה של חבלה במזיד ברכב. לפיכך, נטען כי אין להקיש מהמתחם שנקבע



בעניינו של האב וכי המתחם שיש לקבוע בעניינו של הנאשם הוא חמור יותר.

המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/4) וביקשה ממנה ללמוד על מתחם העונש ההולם, אך בחלק מהפסיקה דובר על עבירות שונות, עם נסיבות חמורות יותר מענייננו, כאשר המתחמים שנקבעו שם נמוכים יותר מהמתחם לו עותרת המאשימה. עוד הפנתה המאשימה לפסיקה שניתנה טרם תיקון 113 לחוק העונשין, כך שקשה להקיש ממנה לעניין מתחם העונש ההולם.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לראות בחומרה את העובדה כי המניע לתקיפה ולהתנהגות הבריונית הייתה העובדה כי אחותו של הנאשם נפגשה עם המתלוננים. עוד נטען, כי יש לשקול לחומרה כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ואביו בצוותא חדא, תוך שימוש בסכין בה אחז הנאשם.

המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן מצטיירת תמונה בעייתית בדבר התנהלות הנאשם אשר מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, ונוטה להשליך את האחריות על המתלוננים. בנוסף, בבדיקות שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם, כאשר הנאשם התקשה להסביר תוצאות אלו.

המאשימה טענה כי אין לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

המאשימה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בקצהו, שלא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

בנוסף, ביקשה המאשימה להורות על השמדת הסכין.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע פתאומי לא מתוכנן, על רקע דאגתו של הנאשם לאחותו הקטינה ועל כן, הפגיעה בערכים המוגנים, בשלום הציבור וברכוש הציבור איננה גבוהה. עוד נטען, כי בעת גזירת העונש יש לשקול כי הנאשם אמנם איים על אחר, החזיק סכין וחיבל במזיד ברכב, אך התקיפה בצוותא מיוחסת בעיקרה לאביו, כאשר הנאשם לא נקט בעצמו באלימות.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש לשקול לקולא את העובדה כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו, וחסך את עדות המתלוננים. עוד נטען, כי יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, כבן 19, אשר התעתד להתגייס לצבא, אך בעקבות מעורבותו בתיק זה קיבל פטור מהשירות הצבאי. בנוסף, נטען כי מאז האירוע הנאשם ואביו פוטרו מעבודתם והמשפחה נקלעה למצב כלכלי קשה.

עוד נטען כי הנאשם, ללא עבר פלילי, שהה במשך חודש שלם במעצר בפעם הראשונה בחייו, חוויה שהייתה טראומטית עבורו עד כי הנאשם ניסה לפגוע בעצמו ונזקק להשגחה.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם הצליח לגלות מודעות למעשיו, גם אם באופן ראשוני, וזיהה את הפסול בהתנהגותו. בנוסף, נטען כי הנאשם גילה נכונות לטיפול כבר משלב המעצר, וחרף העובדה שבבדיקה אחת נמצאו שרידי סם שירות המבחן ציין שלא מדובר במי שסובל מבעיית התמכרות. עוד נטען כי נקבעה לנאשם רמת מסוכנות נמוכה להישנות עבירות אלימות.



ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם דומה לזה שנקבע לאביו של הנאשם, אשר נע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל, מכוח אחדות הענישה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/5), אך מעיון בה עולה כי הפסיקה שהוגשה התייחסה רק לחלק מהעבירות בהן הורשע הנאשם, ועל כן קיים קושי של ממש ללמוד ממנה לגבי הענישה הנוהגת.

ב"כ הנאשם טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתר, לאור גילו, העדר עבר פלילי, העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, שהה כחודש במעצר ו- 9 חודשים במעצר בית, ללא שום הפרה, וכי יש למעשה להסתפק בתקופת המעצר בה שהה הנאשם.

לחילופין, נטען, כי במידה ובית המשפט ישית על הנאשם מאסר בעבודות שירות, יש להעמידו על 3 חודשים, בדומה לתקופה שבה ריצה אביו של הנאשם מאסר בפועל.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והביע את רצונו להתגייס לצה"ל.

דיון והכרעה:

כתב האישום מתאר אירוע פלילי אחד ומסכת עבריינית אחת, הגם שבמהלכו בוצעו על ידי הנאשם מספר עבירות, ועל כן, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", אקבע מתחם עונש הולם אחד.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הבריונות של הנאשם, אשר כללו תקיפה בצוואת, איומים, היזק לרכב במזיד והחזקת סכין הם: זכותו של אדם לשמירה על גופו, ביטחונו ורכושו, וכן שלווה נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו.

יש להדגיש כי עבירה של החזקת סכין שלא כדין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" ולהקדים תרופה לתופעת השימוש בסכין. תכלית העבירה הינה למנוע מראש את הסיכונים אשר עלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין, ובפרט פגיעה בזולת (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)). יצוין, כי במקרה זה החזקת הסכין אינה עומדת בפני עצמה, אלא הנאשם עשה שימוש בסכין כדי לפגוע ברכבו של אחד המתלוננים, ואף לאיים באמצעותה על מתלון אחר.



באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

תכנון: מעובדות כתב האישום עולה כי הגם שהאירוע החל כאירוע ספונטני, לאחר שהנאשם ראה את אחותו בחברת המתלוננים, המשך האירוע היה מתוכנן, כאשר לאחר דין ודברים הנאשם שב לרכבו, הביא ממנו סכין ושב למתלוננים. הנאשם עשה אף פעולות נוספות כדי להסלים את האירוע והזעיק למקום את אביו.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות: לאחר שהנאשם פגש בתחנת הדלק את אחותו עם המתלוננים, וללא כל התגרות מוקדמת מצדם, הוא החליט כי אין מקומה של אחותו בחברת המתלוננים והיה מחולל האירוע האלים.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות: חלקו של הנאשם באירוע הוא דומיננטי. הגם שהנאשם לא תקף בעצמו פיזית את המתלונן, והורשע בעבירה זו רק מכוח דיני הצוותא, הוא היה זה שהזעיק את אביו למקום, והאחרון תקף בפועל את המתלונן. הנאשם, כאמור, היה מחולל האירוע, היה זה שעשה שימוש בנשק קר, איים וגרם נזק לרכבהמתלונן.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: כתוצאה מהאירוע נגרמה למתלונן חבלה בדמות המטומה ונפיחות במצחו. עוד יש לתת את הדעת לנזק הנפשי שנגרם למתלוננים בעקבות האירוע האלים אשר כלל איומים תוך שימוש בסכין. בנוסף, הנאשם גרם נזק לרכוש, בכך שדקר את גלגל הרכב באמצעות סכין וגרם לתקר בגלגל.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות: הנזק שיכול היה להיגרם הוא חמור יותר, מאחר והעבירות בוצעו ע"י הנאשם ואביו בצוותא, כאשר הנאשם מצויד בסכין, ומעשי הנאשם ואביו לא פסקו אלא רק כאשר המשטרה הגיעה למקום.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

· בעפ"ג (י-ם) 20222-11-19 **איציק וזאנה נ' מדינת ישראל** (21.6.20) הנאשם הורשע בעבירות של איומים, תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת סכין. הנאשם פנה למתלונן בפיצרייה ואמר לו כי הוא רוצה לדבר איתו, והמתלונן השיב כי אינו פנוי. בתגובה שלף הנאשם מתיקו פותחן בקבוקים ובו להב באורך 5 ס"מ, ניגש אל המתלונן, הניף לעברו את הפותחן וקירב אליו את להבו. אגב כך קילל הנאשם את המתלונן ואיים עליו. המתלונן הדף את הנאשם והנאשם קרב אליו וחיבק אותו. המתלונן קם ממקומו ואז הנאשם איים עליו שנית, שיחזור ויתפוס אותו, ואז עזב את המקום. לאחר שעזב את הפיצרייה, התיישב הנאשם לצד חנות מכולת סמוכה, ואיים על שתי בנות שהזדמנו למקום ועל אימם. המתלונן והמתלוננת פנו למשטרה בשל מעשיו של הנאשם, וארבעה שוטרים הגיעו למקום. הנאשם סרב להתלוות לשוטרים, קילל אחד מהם וידה לעברו פחית בירה, אשר פגעה בפניו. כתוצאה מכך, נגרם לשוטר חתך מדמם באפו והוא נזקק לטיפול רפואי. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל והופעלו שני מאסרים מותנים במצטבר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 14369-09-18 **ריחאן נ' מדינת ישראל** (31.10.18) הנאשם 1 התווכח עם המתלונן כאשר השניים קיללו איש את רעהו. אז, הנאשם 1 התקשר לבנו - הנאשם 2, וביקש שיגיע למקום. עם הגיע הנאשם 2 למקום, הוא רדף אחר המתלונן והחל לתקוף אותו ביחד עם הנאשם 1, כך שהיכה את המתלונן בחבטות



ואגרופים בראשו בעשותו שימוש באגרופין, ואילו הנאשם 1 הכה את המתלונן בגופו באמצעות קרש. כתוצאה ממעשיהם של השניים, נגרמו למתלונן חבלה של ממש. הנאשמים הורשעו בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות ע"י שניים או יותר. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של נאשם 1 נע בין 6 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר ומתחם העונש הכולל בגין מעשיו של נאשם 2 נע בין 6 חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר**. על נאשם 2 הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ואילו על נאשם 1 הושת עונש מאסרים מותנים, בשים לב לכך שנאשם 1 נמצא לא כשיר לבצע עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

• בעפ"ג (מחוזי ת"א) 52604-06-14 **טדי מקונן נגד מדינת ישראל**, (07.01.2015), דובר בנאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם הגיע לתחנת דלק, שם התפתח ויכוח בינו לבין עובד במקום. אז, אים הנאשם על המתלונן בעזרת עט שהיה מונח על הדלפק, בכך שביצע תנועה של דקירה לעברו. בהמשך, הנאשם נגח בראשו של המתלונן והיכה בו בעזרת תיקו. למתלונן נגרמו סחרחורות, בחילות וכן חש ששמיעתו באוזן שמאל נפגעה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, והשית עליו עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי הובא בחשבון מצבו הבריאותי של בנו של הנאשם, ובית המשפט הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית**.

• בעפ"ג (מחוזי מרכז) 35055-08-13 **אייל אלגעאגנה נגד מדינת ישראל**, (20.10.2013), הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בעקבות סכסוך שכנים שפרץ, הנאשם קפץ על המתלונן, דחף אותו למטבח ואיים עליו במילים "זה הסוף שלך". כתוצאה מדחיפת המתלונן, נגרמו לו פצע בשפה התחתונה ופצע ליד עין שמאל. כמו כן, בהיותו בגילופין, נטל הנאשם סכין והניף אותה לעבר המתלונן. בית משפט השלום קבע כי בנסיבות האמורות, **נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

• בעפ"ג (מחוזי ת"א) 7956-05-19 **ערד נ' מדינת ישראל** (24.12.19), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים והחזקת סכין. על רקע ויכוח בין שכנים, נכנס הנאשם לדירתו, הצטייד בסכין ואז תקף את שכנו המתלונן בכך שחנק אותו בצווארו ביד אחת תוך שהוא אוחז בסכין בידו השנייה וכן איים עליו בכך שאמר לו שישחט אותו ואת ילדיו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל- 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו ששה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים. הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

• בעפ"ג (מחוזי ים) 1307-05-16 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (17.08.16) - הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת איומים והחזקת סכין שלא כדין, לאחר שבשעת לילה הגיע לבית המתלונן וביקש ממנו להתלוות לסמטה הסמוכה לביתו. בדרכם לשם שלף הנאשם סכין שהחזיק במותנו והניפה לכיוונו של המתלונן. המתלונן, שהבחין בנעשה, הכה בידו של הנאשם והפיל את הסכין. בית משפט השלום קבע מתחם שנע **ממספר חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר**. בשים לב לעברו הפלילי הקודם וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן נגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ואישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום, תוך שהדגיש כי "עיקר החומרה בענייננו הוא לא רק נשיאת הסכין, אלא בשימוש שנעשה באמצעותו, עת הניף את הסכין לעבר המתלונן".

• בת"פ (קריות) 67931-11-19 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (21.5.20), הנאשם הורשע בהתאם



להודאתו בעבירות איומים, תקיפה, החזקת סכין, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זאת בגין עבירות שהפנה סתם כך כלפי עוברי אורח. הנאשם עצר את הרכב סמוך לתחנת האוטובוס בה עמדו המתלונן ומספר בנות, פתח את החלון, הוציא את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו והחל לצלם את המתלונן וחברותיו. והחל לקלל אותן. הנאשם יצא מהרכב, התקרב לעבר המתלונן, סטר לו ואמר לו "אתה רוצה לעשות לי משהו? תעשה לי משהו, תעשה לי משהו". המתלונן ביקש מהנאשם שיחדל ממעשיו, אך זה הגיב במכה לפניו של המתלונן עד כי משקפיו נפלו ארצה. הנאשם הוציא מכיס מכנסיו סכין, נופף בה לעבר המתלונן, היכה אותו בפניו והצמיד את הסכין לבטנו. בשלב זה הצליח המתלונן לחמוק מהנאשם ונס מהמקום. המתלונן נמלט למתחם קניות סמוך, שם הבחין ברכב מונע וביקש מהנהג לנסוע על מנת לחמוק מהנאשם. טרם שהרכב האחר החל לנסוע הגיע למקום הנאשם ברכבו ויצא ממנו כשהוא אוחז סכין, ניגש לכיוון הרכב האחר ודפק באמצעות כת הסכין על חלון הרכב האחר עד אשר נמלט הרכב האחר. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בת"פ (רח') 58725-07-18 **מדינת ישראל נ' יאסו** (6.1.2020), הנאשם הורשע בעבירות של איומים, תקיפה בצוותא ובעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. הנאשם הגיע למועדון לילה, כשעל גופו סכין מטבח. כאשר התבקש על ידי המאבטח לעזוב את המקום, חשף והראה את הסכין למאבטח, כמאיים, ולאחר מכן תקף את המאבטח והכה באגרופים על פניו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית** על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן הופעל עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו בחופף.

בת"פ 912-05-22 **מדינת ישראל נ' מאיר חכמון** (14.7.22), הורשע אביו של הנאשם בעבירות של איומים בצוותא ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים ויותר. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בן 12 חודשים**. על אביו של הנאשם, אשר לחובתו עבר פלילי הושתו 3 חודשי מאסר בפועל.

המתחם שנקבע בעניין אביו של הנאשם יכול להיות נקודת מוצא בעניינו, אך אין לגזור ממנו גזירה שווה לעניינו של הנאשם, אשר היה מחולל האירוע והורשע בעבירות נוספות, אשר כללו שימוש בסכין.

על כן, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם לא יכול להתחיל ממאסר על תנאי כפי שנקבע בעניינו של אביו, אלא **ממאסר בפועל לתקופה קצרה, אשר במקרים מתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית**.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות המקרה, בשים לב לתסקיר שירות המבחן, אשר מתאר רק ראשית הליך הפנמה של חומרת העבירות, ומאחר והנאשם טרם שולב בהליך טיפולי, לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, את נטילת האחריות על מעשיו, הגם שנטילת האחריות היא מסויגת, והבעת החרטה.



זאת ועוד, הודייתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט וייתרה את הצורך בעדות המתלוננים.

עוד לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי לחובתו.

בנוסף נתתי דעתי לתקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר בית, ותקופת מעצר בת חודש מאחורי סורג ובריה, אשר היוו הרתעה כלפיו.

כך גם נתתי דעתי לעובדה כי בעקבות ההליך הפלילי הנאשם קיבל פטור מהשירות הצבאי.

עוד נתתי דעתי לתסקיר שירות המבחן, שממנו עולה כי הנאשם לקח אחריות מצומצמת על מעשיו, אינו מביע אמפטיה כלפי הקורבנות ומשליך את האחריות עליהם. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הוא נמוך. כך גם שקלתי את המלצת שירות המבחן בדבר עונשו של הנאשם, שהיא שילוב הפן הטיפולי עם ענישה הרתעתית ומוחשית בדמות עבודות שירות.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות לחומרא ולקולא, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות החל מיום 26.3.23.

עבודות השירות יבוצעו בחוות השאנטי עתלית, ברח' השקד 15 עתלית, 5 ימים בשבוע לפי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

עבודות השירות יבוצעו עם מגבלה: ללא הרמת משאות כבדים.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייבבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

על הנאשם להתייצב ביום 26.3.23 במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

ג. צו מבחן למשך שנה וחצי במהלכו ישולב הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן, רשאי בית המשפט לבטלו ולהשית על הנאשם עונש אחר במקומו, בגין העבירות בהן הורשע.

ד. פיצוי בסך 1500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, ל.כ ו- א.ב., אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. המזכירות תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט.



המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הצדדים.